

☒	Pro gradu -tutkielma
☐	Lisensiaatintutkielma
☐	Väitöskirja

Oppiaine	Kansantaloustiede	Päivämäärä	18.4.2010
Tekijä(t)	Tuomas Saramäki	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	96 s. + liitteet
Otsikko	Euroopan Keskuspankin Rahapolitiikan Arviointia Vuosina 1999 - 2009		
Ohjaaja(t)	Hannu Vartiainen ja Samuli Leppälä		

Tiivistelmä

Euroopan talous- ja rahaliitossa jäsenmaat ovat delegoineet rahapolitiikkansa yhteiselle Euroopan Keskuspankille (EKP). EKP:n rahapolitiikka ei välttämättä ole optimaalista euroalueen eikä sen jäsenmaiden näkökulmista, sillä Euroopan rahaliiton jäsenmaat ovat erilaisia niin talouden rakenteiden kuin suhdanteidenkin näkökulmista. Tutkielman tavoitteena on arvioida EKP:n rahapolitiikkaa euroalueen sekä esimerkkimaiden Suomen, Saksan, Irlannin ja Italian näkökulmista.

Rahapolitiikkaa arvioidaan sekä euroalueen että esimerkkimaiden näkökulmista yksinkertaisen politiikkasäännön ja Taylorin säännön avulla. Poliittikasäännöillä lasketaan euroalueen ja esimerkkimaiden optimaaliset ohjauskorot, joita verrataan EKP:n ohjauskorkoon. Data laskelmiin on haettu EKP:n ja International Monetary Fundin julkisilta verkkosivuilta. EKP:n rahapolitiikkaa euroalueen näkökulmasta arvioitaessa tarkastellaan myös inflaatio-odotusten kehitystä. Rahaliittoon liittymisestä koituu esimerkkimaille perinteisen optimaalisen valuutta-alueen (OVA) teorian mukaan kustannuksia, joita arvioidaan edellä mainittujen kahden politiikkasäännön avulla. Uusi OVA-teoria tuo esiin rahaliittoon liittymisestä koituvia hyötyjä, joita esimerkkimaiden näkökulmista arvioidaan tarkastelemalla valtion lainojen pitkien korkojen kehityksiä.

EKP:n rahapolitiikka näyttää olleen euroalueen näkökulmista liian löysää suurimman osan aikaa molempien politiikkasääntöjen näkökulmista. Toisaalta inflaatio-odotukset näyttävät pysyneen suhteellisen hyvin hallinnassa. Euroalueeseen liittymisen myötä jokaisen esimerkkimaan rahapolitiikka on muuttunut uskottavammaksi. Italian optimaaliset ohjauskorot eivät merkittävästi poikkea EKP:n ohjauskorosta, joten Italia on kokonaisuudessaan hyötynyt eniten euroalueen jäsenyydestä. Suomenkaan näkökulmista lasketut optimaaliset ohjauskorot eivät kovin paljoa poikkea EKP:n ohjauskorosta, joten rahaliiton tuomat hyödyt varmasti ylittävät siitä aiheutuneet kustannukset. Irlannin ja Saksan tapauksissa epäselväksi jää kompensoiko uskottavuuden lisääntyminen sitä kustannusta, joka näyttää politiikkasääntöjen näkökulmista tarkasteltuna koituvan itsenäisen rahapolitiikan menettämisestä.

Asiasanat	Rahapolitiikka, Optimaalisen Valuutta-alueen teoria, Ohjauskorko, Taylorin sääntö
Muita tietoja	